

PENSEO

N-ro 130

JULIO/2002

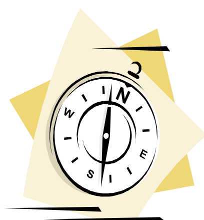
Monata Beletra Revueto en Esperanto

Honorita de Premio Grabowski,1994

Fondita en 1990; Enretigita en 1997 **http://anteo.topcities.com**

Enorma Horloĝo

Chen Yu

En la pasintaj du jaroj, la industrio de horloĝoj troviĝis en malprospero. Pro tio, la Ruĝflaga Fabriko de Horloĝoj senescepte dronis en dilemo. Por eniri la internacian merkaton, ĝi komencis grandskale projekti novajn produktaĵojn. Fine, la fabriko elfaris automatan elektronikan enorman horlogon.

La enorma horloĝo estis instalita ĉe la supro de Huanghe-konstruaĵo en la centro de la urbo H. Ĝia horbata sono povis atingi ĉiun angulon de la urbo. Ne nur la popolanoj sin sentis fieraj, sed ankaŭ venis nemalmultaj vizitantoj el aliaj urbaj administracioj.

Vidinte, ke la horloĝego fariĝis granda allogo, la Ruĝflaga Fabriko kaptis la ŝancon por pliigi sian propagandadon. Tuj sekve, ĝi sendis invitilojn al diversaj lokoj de la tuta lando por okazigi novaĵan kaj samtempe varmendan kunvenon de siaj produktoj.

Estis neatendite, ke, je la tago tuj antaŭ la kunveno, kiam partoprenantoj fluis por sin anonci, la enorma horloĝo subite ĉesis labori. La riparisto, kiu estis sendita por kontroli la horloĝon, diris, ke okazis granda perturbo kaj oni bezonas unu aŭ du tagojn por ripari ĝin.

Ĉe tio, la fabrika estro maltrankviliĝis, ĉar unu grava ero de la morgaŭa kunveno estis pririgardi la horloĝegon!

Feliĉe, la fabrika direktoro havis saĝan kapon. Li flustris ion ĉe la orelo de la fabrika estro, kaj tiu lasta fariĝis iom trankvila, dirante, "Do faru tiele. Trovu honestan kaj findindan ripariston. Tenu sekreton!"

Post kelkaj horoj, la horloĝego komencis iri refoje.

La anoj de la fabriko laŭdis, ke la horloĝego estas grandanima, alie ĝi detruos la kunvenon preparitan multe.

Tiutempe, Xu-er, la riparisto en la horloĝa ĉambro ĉe la supro de Huanghe-konstruaĵo ridis secrete. Li diris, "Vi ĉiuj nenion scias. Ĉu ĝi povas iri? Estas mi, kiu ĝin helpas movi iom post iom! Ne riproĉu, ke mi trompas. La fabrika direktoro petis min fari tiele. Mi estas pagota 200 dolarojn por dutaga laboro."

La novaĵa-varmenda kunveno okaziĝis je la planita tago.

Venis sufiĉe kelkcent ĵurnalistoj kaj klientoj. Kaj ankaŭ ĉeestis la gvidantoj de la urba registaro, kiu tre alte taksis la kunvenon.

Laŭ la tagordo de la kunveno, antaŭtagmeze okaziĝis la novaĵa kunveno en la hotelo. Posttagmeze je la tria, kelkcent vizitantoj venis antaŭ Huanghe-konstruaĵon, kaj la vicestro de la urbo diris al la ĉeestantaro, "Rigardu, amikoj, jen estas la unua horloĝego de nia province"

La ĉeestantoj levis siajn kapojn kaj nereteneble laŭdis pri la imponeco de la horloĝego.

Ĝuste en tiu tempo, la horloĝego ĉesis iri refoje. Ŝviteroj tuj ekaperis sur la vizaĝo de la fabrikestro. La direktoro pravigis, "Eble la cirkvito perturbiĝis. Mi supreniru por kontroli. Bonvole atendu momenton."

En la horloĝa ĉambro, Xu-er ronke dormis. Okazis, ke tagmeze lia edzino sendis

manĝaĵon al li kaj li ĝoje drinkis multe da vino. Post foriro de lia edzino, li falis ebrie kaj endormiĝis.

La direktoro aliris kaj donis al li du piedfrapojn. Surprizite. Tiu tuj stariĝis kaj etendis sian brakon por movi la horloĝon. Denove ĝi fariĝis viva.

Malsuprenirinte, la direktoro ridete klarigis, "La splisaĵo malfiksiĝis. Post kiam mi streĉis ĝin, ĉio iras bone." La ĉeestantoj kredis liajn vortojn.

Subite iu kriis, "Rigardu! Kial la horloĝa montrilo moviĝas inverse?"

La direktoro direktis sian rigardon al la horloĝo, jes, la montrilo moviĝis inverse! Enkore li blasfemis, "Ci sentaŭgulo… ", sed li elbuŝiĝis, "Mi kulpas, kulpas. Mi splisis malĝustajn dratojn." Dirinte tion, li hasteme kuris supren. Kiam li malsupreniris, la horloĝego iris normale.

La fabrikestro pardonpetis foje refoje kaj ĉiuj respondis, ke tio estas nur makuleto en la blanka jado. Multaj klientoj faris mendojn de la produktoj.

esperantigis **Liu Jia**

EL ***LAŬZI***

ĈAPITRO 53

(Ĉi tie Laŭzi satiras la siatempajn tenantojn de la regpotenco. Li atakas ilin pro ilia ekspluatado de la popolo, nomante ilin ĉefoj de rabistoj, kaj kondamnas iliajn agojn kiel kontraŭajn al la principo de la Taŭo.)

Se mi ekhavos iom da prudento,
Mi iros laŭ la granda vojo[1],
Kaj tiam mi timos nenion alian krom preni la oblikvan vojon.
La granda vojo estas tre ebena,
Sed oni preferas la pli mallongan vojeton[2].
La palaco estas tre hela kaj luksa,
Dum la kampoj estas nekulturataj kaj herbaĉokovritaj,
Kaj la grenejoj estas malplenaj kaj vakaj.
Tiuj, kiuj sin vestas per elegantaj koloraj vestoj,
Portas grandvalorajn akrajn glavojn,
Supersatigas sin per delikataj nutraĵoj kaj trinkaĵoj,
Kaj posedas abundon da riĉaĵoj,
Ja povas esti nomataj ĉefoj de rabistoj.
Ho, kiel kontraŭa al la Taŭo tio estas!

[1] La granda vojo metafore aludas la Taŭon.

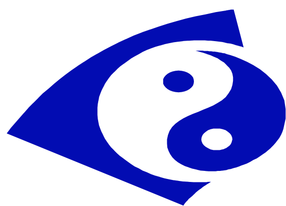
[2] La mallonga vojeto metafore aludas ĉian doktrinon nekonforman al la Taŭo.

ĈAPITRO 54

(Tiu ĉi ĉapitro estas pri la avantaĝo, kiun alportas al la homoj la plivastigo de la apliko de la principo de la Taŭo. Li deziras, ke la principo estu aplikata en la najbaraĵo, en la regno kaj eĉ en la tuta mondo.)

Tio, kio estas bone starigita, ne ŝanceliĝas;
Tio, kio estas firme tenata, ne elglitas;
Kaj tiel la oferado al la prapatroj daŭros seninterrompe de generacio al generacio.
Apliku la principon al vi mem, kaj via Virto estos vera;
Apliku ĝin al via familio, kaj via Virto estos pli ol sufiĉa;
Apliku ĝin al via najbararo, kaj via Virto estos honorata;
Apliku ĝin al via regno, kaj via Virto estos tre

abunda;
Apliku ĝin al la tuta mondo, kaj via Virto estos universala.
Tial ni devas juĝi personon laŭ lia Virto,
Juĝi familion laŭ ĝia Virto,
Juĝi najbararon laŭ ĝia Virto,
Juĝi regnon laŭ ĝia Virto,
Juĝi la mondon laŭ ĝia Virto.
Kiel do mi konas la staton de la homa mondo?
Per la metodo supredirita.

elĉinigis **Wang Chongfang**

Modernaj Poemoj

Lingvo de Ŝtono

Xi Di

milfoje mi imitas min mem
imitas mian korpon
mi staras en okuloj miaj
tiele frosta
tiele fremda
ne sciante kiu estas kiu
per mia propra vip' mi frapas
post kiam mi foriris diste jam de mi mem
mi trovas, ke mi estas peco da malmola ŝtono

pro kaŭz' okaza
ripozis iu sur la ŝtono
kaj ĝin forlasis
mi restis mi mem
kaj blanka kaj maljuna

al la gloro aranĝita de vi
neniam mi inklinas
piedoj miaj radikiĝas en la sino de la
Ter-Patrin' ankoraŭ
mi estas nek malbela nek ĉarmeta
mi faras nek malbonon nek bonecon

antaŭ ol la tempo min forvoros
atendas mi kun tuta koro
ke la plej juna aŭ la plej maljuna ŝtono
adventu ĉi sezonon

manprenos kun li
mi interŝanĝos lingvon kaj gestadon
post tio, fronte de la tombo
mi diros adiaŭon al li

elĉinigis **Ma Fei**

La Vintra Nokto de l' Centjara Fino

Zhang Fengxia

je l'vintra nokto de l' centjara fino
ni faris fajron per borad' de lingo
sidante ni atendis la miljaron
kun fajrolumo en la koro
ja la miljaro estas amnestia
de ni sopirata ĉio eblas realiĝi
ŝokad', vekiĝo, konsciiĝo
sub la lumo de l' miljaro disŝutata vaste
naskiĝos nova ĝermo
bebo kun animo tute nova kaj
temp-nostalgio

se ni libroforme
l' antaŭvesperon de miljaro ŝlosos

la vent-hurlo tempa eĥos historie

je l' vintra nokto de l' centjara fino
hejtata knabo per lamplumo peze dormas
kun salivo fluetanta ĉe la buŝangulo
la kapo apoganta sur la foto de la patrino
ĉu lia sonĝ' varmiĝas pro patrina amo
la poeto revenanta tarde
per la lasta plumo de la vintro
priskribas eternec' de tempo
la katenitan menson gardas
atendante amnestion de miljaro

elĉinigis **Semo**

Printempo de l' Miljaro Nova

Zhang Fengxia

proksime al la koro urba
proksime al denova primaver' de Chendu
klimato nova
saturas niajn pensojn
kaj kion iam ni malproksimigis
kaj kion ni rikoltis

ĉi-ptintempe sunradioj intensiĝas
pli da ĉirpado fluas en fenestroj de mil domoj
ne visitemas l' amikoj, kiuj loĝas najbaraĵe
arbaro distas de ni jam malproksime
sed nia vivo
subtenas grandan pezon
ĉu devas ni la pulason palpi
apliki la miljaran panaceon
por kuraci la pasintan cikatraron

en la printempo de l' miljaro nova, mi deziras
ke ni havu la printempon kiam niaj koraj batoj alprokisimiĝas unu al l' alia
ni ekveturu de l' epoko komputera
de ŝtalbetono
rigardu la ĉielon de l' epoko
malfermu ni niajn mensojn unu por alia
mantenu la printempon per ververa sento
mantenu l' arterion de l' epoko

elĉinigis **Long Min**

Rendevuo

Tian Nan

la maro estas mia sklv' fidela
la luno estas mia amatino de unua amo
la lingo-floso estas mia ĉi' dumvive

kiam vent' ekblovas
la maro portas
la lingo-floson kaj mi
al la ĉielo
por rendevvui mian lunon

trad. **Wang Zhong**

◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊

Eldonas Redakcio de *Penseo*
Disdonanto Lin Liyuan
Adreso: Ĉambro 501, N-ro. 72,
Strato Xitangxilu, Guangzhou,
Guangdong (510050)
....
POŜT-KUPONOJ ESTAS BONVENAJ!
....
Ĉefredaktoro: s-ro Yida Wei (Vejdo)
Adreso: Fremdlingva Fakultato, Shantou Universitato,Guangdong515063, Ĉinio
Tel: (0754) 2903012 (hejme)
E-poŝto: ydwei@stu.edu.cn
Ĉiujn kontribuaĵojn al la ĉefredaktoro.

_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_◊_